

тето оживя. Ч. 249. Циганки, сестри да ми сте, Щоту ви питамъ, кажете: Дету дадухте былките На мойта пуста свежарва, Та си поля младъ Стоянъ, А той си стана шаренъ змей, *ib.* 292. Варѣла ги (бѣл-китѣ) във гърнѣ не обжежѣно, не полѣла сестра Стояну, но полѣла самѣ Стояна. Д. 7, 47, 49—51. 2) орошу, орошаю: Извори поливаха оныя зеленини и овошки. X. II, 23. **Поливамъ** са купаюся: Мома непозната полива се тамъ Бурбука се, плува и иде на самъ. В. Поля. 55.

Полза с. ж. **Ползица** ум. полза: Ако ракията са употребява умѣренно, то тя принася нѣкоя ползица. З. 232. Въ противенъ случай, ти не щеше да ни принесе ни наймалката ползица Л. Д. 1876 p. 69.

Ползовѣтъ пр. полезный: Знайте че то е найползовито въ сичкия ви животъ (*Sachez que c'est le plus utile de votre vie*). Т. 398.

Ползувамъ м. дл. приношу пользу: Все что посадишь въ земѣтъ има да ти ползува. П. 17. Какво ни ползува царството и славата, когато още женитѣ ни нж продаватъ и ни потжикватъ честята? X. I, 15. Нищо прочее не ма ползува смущеніето, което поискахъ да направѣ на тѣзи двама любовници (*Il ne me sert donc de rien d'avoir voulu troubler ces deux amants*). Т. 110. Всѣкой като вземе (отъ бѣдникътъ) чястицата си дири парѣтъ и въ чіято чясть ся намѣри, той ще е честитъ прѣзъ годинѣтъ и ще ползува и другитѣ. Ч. 28. Что е ползувало училището Габровци. Л. Д. 1869 p. 176. **Ползувамъ** са пользуюся: Всякий глѣда кука да качи В' напашъ землѣ да ся ползува, С' малкѣ цѣнѣжъ произвождѣ да влачи, Послѣ стовратно намъ да продава! Гн. 111.

Поливалка с. ж. лейка; ситка: За поливаніето на почвите съ воденикавъ торъ са употребяватъ особенни бѣчви, подъ чепѣтъ на които сж прикрѣпени рѣшадчести поливалки. З. 346.

Поливка с. ж. супъ, (син. чорба): Слѣдъ вторый мѣсяцъ не-праздната жена може да яде поливкѣ (чорбѣ) отъ пиле или овчи крака, или отъ кокошкѣ. Л. Д. 1870 p. 90. По три чяши на день (ся дава) поливка отъ листа на синчець (диво менекше) было съ водѣ было съ мляко. (= настой) *ib.* 1871 p. 139.

Поливки с. ж. мн. ч. мѣсто, гдѣ лютъ помоя: Нягуша минала прѣзъ поливки, хванѣтъ ѝ са дѣснѣй кракъ, тя, като уздравя, пакъ ще поерѣбри бутушатѣ на св. Пантелеѣмона и на св. Стиліяна. Зя. 58.

Полиелѣй с. м. 1) поліелей. 2) паникадило; въ Пирдопъ народная ф. **Полюлѣй**, такъ какъ для большого торжества паникадило раскатываютъ, то греческое слово и осмыслено народомъ въ связи съ матоломъ люлѣжъ: Полиелѣя, като ся запали глѣда ся да ли ще ся залюлѣе самичкѣ, което ужъ прѣдсказвало невинността на булѣтъ. Ч. 87